

som bl.a. hr. Oxdam er kommet med i dag, står til troende.

Jeg synes også, det har været en god dag på den måde, at vi har fået at vide, at der ikke er noget, der binder til det gamle boligforlig. Det er et spørgsmål om at dokumentere i forhold til de hensigter, der lå. Jeg kan fra SF's side love, at vi vil bidrage med dokumentation undervejs i forhandlingerne, og jeg afventer også resultatet af de kommende forhandlinger. SF deltager gerne i disse forhandlinger. Vi havde et ønske om at undgå daglige tandlægebesøg, og at man kunne klare hele tandrækken, om man så må sige, på én gang, og det vil vi selvfølgelig forsøge at overbevise om under de kommende forhandlinger. Vi er også af den opfattelse i SF, at småhusene får nogle huslejestigninger, der, uanset hvem der skriver hvad, går så meget ud over lejerne, at Folketinget bør gribe ind og heller ikke her lade huslejenævnene være dem, der kan stå distancen; det kan de ikke.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg har kun et par enkelte bemærkninger til hr. Keld Albrechtsen og hr. Villy Søvnald.

Det, jeg sagde til hr. Keld Albrechtsen i relation til fremgangsmåden, var: Kan vi finde en mindre urebureaukratisk måde, er vi selvfølgelig lydhøre.

Hr. Villy Søvnald kan have ret i, at det kan være svært at forene hr. Oxdams og hr. Villy Søvnalds synspunkter. Men boligministeren har nu den opfattelse, at det er vigtigt at få det bredest mulige flertal for regeringens lovforslag. Og hvis det ikke er muligt så i hvert fald at få et flertal. Det er det, jeg lægger op til, og det er derfor, jeg prøver at gøre opmærksom på, at nogle af de synspunkter, der er kommet frem, ser lidt anderledes ud set med vor øjne.

I øvrigt glemte jeg at sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg ligesom repræsentanterne for alle andre partier er helt klart indstillet på, at arbejdet i Lejelovskommissionen ikke skal træneres. Tværtimod: Kan det forceres, er det kun godt. For jeg er helt enig i, at det er uhensigtsmæssigt, hvis vi skal lave lejeloven om gang på gang, mens vi venter på færdiggørelsen af Lejelovskommissionens arbejde. Det har jeg ligesom alle andre selvfølgelig nogle forventninger til, for vi kan udmærket godt se, som én sagde, at det, regeringen er kommet med, er en lap. Ja, det er det, men det er en nødvendig lap.

Lad mig så til sidst sige til hr. Villy Søvnald: Ved næste tandlægebesøg: Nul huller.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om afprivatisering af GiroBank A/S.

Af Frank Aaen (EL) og Jette Gottlieb (EL).
(Fremsat 7/2 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Regeringen må afvise det af Enhedslisten fremsatte forslag. Det vil ikke kunne realiseres, idet det bygger på urealistiske forestillinger om vilkårene for GiroBanks virke.

Et bredt flertal i Folketinget stod i 1991 bag omdannelsen af den tidligere postgirovirksomhed til GiroBank A/S.

Ifølge bemærkningerne til forslaget skulle GiroBank drives på forretningsmæssige vilkår i fuld konkurrence med øvrige pengeinstitutter. Der var dog fastsat visse begrænsninger på GiroBanks udlånsvirksomhed, men disse blev ophevet ved ændringen af lov om GiroBank i 1993.

Samtidig skulle statens ejerandel nedbringes fra de oprindeligt forudsatte 75 pct. til 49 pct. af selskabets aktiekapital.

I efteråret 1993 blev 51 pct. af aktierne i GiroBank solgt til private. Herefter kunne GiroBank drive alle former for virksomhed i lighed med øvrige pengeinstitutter inden for rammerne af